

U C H W A Ł A Nr XIX/73/2015
Rady Gminy Stara Kornica
z dnia 20 listopada 2015 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy w Starej Kornicy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r., poz. 1515) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.) – **Rada Gminy Stara Kornica uchwala, co następuje:**

§ 1

1. Po rozpatrzeniu skargi Pana _____ na działalność Wójta Gminy w Starej Kornicy, Rada Gminy Stara Kornica uznaje skargę za bezzasadną.
2. Uzasadnienie stanowiska Rady Gminy stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

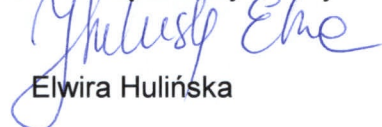
§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Gminy, zobowiązując ją do przygotowania odpowiedzi i przesłania skarżącemu odpisu niniejszej uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Gminy

Elwira Hulińska

Załącznik do Uchwały Nr XIX/73/2015

Rady Gminy Stara Kornica

z dnia 20 listopada 2015 r.

UZASADNIENIE

W dniu 22 października 2015 r. do Rady Gminy w Starej Kornicy wpłynęła skarga Pana _____ na działania Wójta Gminy Stara Kornica dotycząca wniosku o ustalenie warunków zabudowy na realizację inwestycji polegającej na: Budowie budynku składowo – magazynowego owoców i warzyw oraz zbiornika na ścieki bytowe o pojemności do 10 m³ i zbiornika na ścieki technologiczne o pojemności do 10 m³ oraz zjazdu z drogi gminnej” na działce Nr 170/1 w miejscowości Rudka.

W skardze Pan _____ zarzuca Wójtowi Gminy Stara Kornica, iż nie został uznany jako strona w postępowaniu w/w wniosku oraz, że inwestycja polegająca na: „Budowie budynku składowo – magazynowego owoców i warzyw oraz zbiornika na ścieki bytowe o pojemności do 10 m³ i zbiornika na ścieki technologiczne o pojemności do 10 m³ oraz zjazdu z drogi gminnej” na działce Nr 170/1 w miejscowości Rudka może znacząco oddziaływać na środowisko.

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest Rada Gminy. Jednocześnie art. 18 a ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515) stanowi, iż Rada Gminy kontroluje działalność wójta, gminnych jednostek organizacyjnych oraz jednostek pomocniczych gminy; w tym celu powołują się Komisję Rewizyjną.

Organ Wykonawczy Gminy Stara Kornica pismem z dnia 22 października 2015 r. został poproszony o złożenie wyjaśnień w kwestii wniesionych zarzutów w skardze.

Następnie 27 października 2015 r. Pan _____ złożył pisemne uzupełnienie do skargi na działalność wójta, chcąc uzasadnić swoje obawy co do planowanej inwestycji. Uzupełnienie do skargi zostało przekazane 28 października 2015 r. Wójtowi Gminy Stara Kornica.

W dniu 16 listopada 2015 r. odbyło się posiedzenie Komisji Rewizyjnej zwołane przez Przewodniczego Komisji Rewizyjnej Pana Leszka Muszyńskiego. W pracach komisji uczestniczyli wszyscy członkowie Komisji Rewizyjnej. Komisja szczegółowo zapoznała się ze skargą Pana _____, wyjaśnieniami Wójta Gminy oraz z opinią prawną Radcy Prawnego Pani Kingi Kirsch.

Komisja Rewizyjna uznała skargę na działalność Wójta Gminy Stara Kornica jako bezzasadną. Następnie przedstawiła skargę oraz swoje stanowisko Komisji Budżetu i Finansów, Ochrony Przeciwpożarowej i Bezpieczeństwa Publicznego oraz Komisji Rolnictwa, Ochrony Środowiska, Przemysłu, Handlu, Oświaty i Kultury.

Dnia 17 listopada 2015 r. Komisja Rewizyjna przekazała swoje stanowisko Radzie Gminy Stara Kornica.

Dnia 20 listopada 2015 r. Rada Gminy w Starej Kornicy rozpatrzyła skargę Pana _____ na działalność Wójta Gminy Stara Kornica dotyczącą wniosku o ustalenie warunków zabudowy na realizację inwestycji polegającej na: „Budowie budynku składowo – magazynowego owoców i warzyw oraz zbiornika na ścieki bytowe o pojemności

do 10 m³ i zbiornika na ścieki technologiczne o pojemności do 10 m³ oraz zjazdu z drogi gminnej” na działce Nr 170/1 w miejscowości Rudka.

Wójt Gminy Stara Kornica 2 listopada 2015 r. odniósł się do stawianych mu zarzutów informując, iż pismem z dnia 13 października 2015 r. została udzielona skarżącemu odpowiedź odnośnie ustalenia stron postępowania, a mianowicie stroną w postępowaniu są właściciele i użytkownicy działek sąsiadujących z tą nieruchomością. Art. 28 Kodeksu postępowania administracyjnego stanowi, iż „Stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek”. Skarżący wywodzi, że przysługuje mu prawo do bycia stroną w tym postępowaniu. Art. 29 Kpa „Stronami mogą być osoby fizyczne i osoby prawne, a gdy chodzi o państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne i organizacje społeczne – również jednostki nieposiadające osobowości prawnej”.

Ponadto poinformował, iż Pan [ ] jest właścicielem działki, która nie sąsiaduje bezpośrednio z działką na której planowana jest w/w inwestycja. Jak wynika z dokumentacji złożonej wraz z wnioskiem przez inwestora, Pan [ ] z urzędu w postępowaniu z wniosku o ustalenie warunków zabudowy nie jest stroną, w związku z czym postępowanie było prowadzone prawidłowo.

Skarżący jako podmiot zgłaszający żądanie bycia stroną musi złożyć wniosek o dopuszczenie bycia stroną w tym postępowaniu oraz w nim wykazać, że posiada interes prawny, który nadaje mu uprawnienia do bycia stroną w postępowaniu. Nie może sam decydować o jego istnieniu, ponieważ interes ten musi wynikać z konkretnych przepisów prawa.

Art. 144 Kodeksu cywilnego mówi, iż „Właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych”. Art. 140 w/w ustawy brzmi „W granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego właściciel może, z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem swego prawa, w szczególności może pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. W tych samych granicach może rozporządzać rzeczą”.

Organ Wykonawczy Gminy Stara Kornica analizując przywołane zapisy w/w ustawy poinformował, że działka Nr 170/1 w miejscowości Rudka nie posiada obowiązującego Planu Zagospodarowania Przestrzennego. Zgodnie z zapisami obowiązującego Studium Uwarunkowań Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Stara Kornica przedmiotowa działka położona jest na obszarze RP – rolniczej przestrzeni produkcyjnej wskazanej do intensywnego rozwoju (grunty orne klasa III – IV) oraz do pozostawienia w dotychczasowym użytkowaniu (trwałe użytki zielone, zwłaszcza położone w dolinach cieków wodnych i obniżeniach terenu). Podstawową funkcją tych terenów jest pozyskanie produkcji rolniczej i jej inwestycja. Lokalizowanie nowych siedlisk rolniczych oraz wszelkich obiektów związanych z produkcją rolną możliwe jest jeżeli przepisy szczególne tego nie zabraniają.

Wójt Gminy Kazimierz Hawryluk wyjaśnił, że przywołane orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego – wyrok z dnia 20 lipca 2010 r. sygn. akt K17/08 dotyczy głównie tzw. sąsiedztwa urbanistycznego. Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu jest możliwe, jeżeli „co najmniej jedna działka sąsiednia, dostępna z tej samej drogi publicznej, jest zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu”. Trybunał Konstytucyjny jest świadomy, że pojęcie „działki sąsiedniej” nie zostało w ustawie zdefiniowane i może wywołać wątpliwości, czy chodzi tu tylko o działkę położoną obok,

bezpośrednio graniczącą z terenem inwestycyjnym (kryterium „wspólnej granicy”), czy też może jest to działka np. po drugiej stronie ulicy (nieposiadająca wspólnej granicy z działką objętą działaniem inwestycyjnym), a nawet czy chodzi tutaj o tzw. Sąsiedztwo urbanistyczne, oderwane w ogóle od istnienia lub braku wspólnej granicy.

Brzmienie art. 61 ust.1 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzestaje na wskazaniu, że dla możliwości prowadzenia postępowania administracyjnego i samego wydania decyzji o warunkach zabudowy, będącego podstawą do wydania pozwolenia na budowę, musi istnieć „przynajmniej jedna” zabudowana działka sąsiednia z dostępem do tej samej drogi publicznej.

Za „działkę sąsiednią” należałoby zatem uznać każdą działkę znajdującą się w obszarze analizowanym wyznaczonym w sposób określony w § 3 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury, co mogłoby oznaczać, że w sposób funkcjonalny wszystkie działki znajdujące się na obszarze analizowanym należy uznać za „działki sąsiednie” w rozumieniu art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy o p.z.p. Jednakże na gruncie rozróżnienia w pojmowaniu sąsiedztwa przyjętego w rozporządzeniu, inaczej niż na gruncie rozróżnienia przyjętego w ustawie o p.z.p., każda działka sąsiednia jest działką położoną w granicach obszaru analizowanego, ale nie odwrotnie: nie każda działka położona w granicach obszaru analizowanego jest działką sąsiednią.

Na gruncie powyższych przepisów pojęcie „działka sąsiednia” oznacza działkę, która choćby w jednym punkcie graniczy z terenem objętym wnioskiem o ustalenie warunków zabudowy, co oznacza tzw. bliskie sąsiedztwo. Warunek istnienia zabudowy, na co najmniej jednej działce sąsiedniej, dostępnej z tej samej drogi publicznej, stanowi jedną z pięciu ustawowych przesłanek ustalenia warunków zabudowy. Stwierdzenie, iż przesłanka ta w danym konkretnym przypadku jest spełniona stanowi część pozytywnej odpowiedzi na pytanie: czy w danym konkretnym przypadku możliwe jest ustalenie warunków zabudowy.

Odnosząc się do kolejnego zarzutu w skardze, iż inwestycja jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko Organ Wykonawczy Gminy Stara Kornica wyjaśnił, że przywołany w skardze §3 ust. 1 pkt 92 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko brzmi: „instalacje do przetwórstwa owoców, warzyw, ryb lub produktów pochodzenia zwierzęcego, z wyłączeniem tłuszczów zwierzęcych, o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 50 t na rok”.

W celu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, Wójt Gminy Stara Kornica zobowiązał wnioskodawcę do niezwłocznego uzupełnienia informacji dotyczącej zamierzenia inwestycyjnego w zakresie opisu wykorzystania urządzeń i instalacji do składowania i magazynowania owoców i warzyw, opisu rodzaju czynności wykonywanych podczas składowania i magazynowania owoców i warzyw oraz określenia zdolności produkcyjnej w tonach na rok. Po przedłożeniu w/w informacji zostaną podjęte czynności w celu ustalenia czy inwestycja podlega uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia tzw. „decyzji środowiskowej”. Jeżeli decyzja środowiskowa będzie wymagana, wówczas postępowanie dotyczące ustalenia warunków zabudowy Postanowieniem Wójta Gminy Stara Kornica zostanie zawieszona do czasu uzyskania przez inwestora prawomocnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

Wójt Gminy Stara Kornica w dniu 16 listopada 2015 r. przedstawił uzupełnienie do pisma z dnia 2 listopada 2015 r. informując, że działka Pana nr geodezyjny 164/2 położona w obszarze analizowanym w tym postępowaniu nie spełnia warunków „działki sąsiedniej” na warunkach ustalonych w art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy wydanie decyzji o warunkach zabudowy jest możliwe jedynie w przypadku łącznego spełnienia między innymi następującego warunku: co najmniej jedna działka sąsiednia, dostępna z tej samej drogi publicznej, jest zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu.

Zabudowa na działce Pana _____ nie pozwala na ustalenie w/w parametrów dla planowanej zabudowy, w związku z powyższym nie ma nawiązania do tej zabudowy, co zatem świadczy że nie może być uwzględniona jako działka sąsiednia.

Ponadto Pan _____ w piśmie z dnia 27 października 2015 r. wystąpił do Rady Gminy w Starej Kornicy z wnioskiem o uznanie go za stronę w przedmiotowym postępowaniu. Zgodnie z art. 65 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 Kodeksu postępowania administracyjnego „Jeżeli organ administracji publicznej, do którego podanie wniesiono jest niewłaściwy w sprawie, niezwłocznie przekazuje je do organu właściwego, zawiadamiając jednocześnie o tym wnoszącego podanie”.

Rady Gminy Stara Kornica podjęła uchwałę Nr XIX/72/2015 z dnia 20 listopada 2015 r. w sprawie przekazania Wójtowi Gminy Stara Kornica pisma według właściwości.

Wobec przetoczonych wyżej argumentów Wójta Gminy Stara Kornica oraz stanowiska zajętego przez Komisję Rewizyjną należy stwierdzić, iż Rada Gminy Stara Kornica nie dopatrzyła się niezgodnego z prawem postępowania i działania Wójta Gminy, w związku z czym skargę Pana _____ uważa się za bezzasadną.

Rada Gminy Stara Kornica poucza skarżącego o treści art.239 Kpa (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), który stanowi: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”.

PRZEWODNICZĄCA
Rady Gminy Stara Kornica

Elwira Hulinska
Elwira Hulinska